

Raivola-Seura

JÄSENKIRJE 5/2022

RAKKAAT RAIVOLALAISET

Olemme hiljaksen valmistautumassa vuoden vaihtumiseen. Melkoinen vuosi maailmalla! On alkanut toisenlainen talvi ja joulun odotus. Mielissämme on monien, monien kärsimykset. Varmasti monella meistä on käynyt mielessä se, millaista joulun vietto oli aikanaan Raivolassa. Samoin on ollut mielessä Ukrainan tilanteen käynnistämänä se, millä tavalla vanhempamme ja isovanhempamme viettivät sota-aikana joulua. Tästä muutama esimerkki jäsenkirjeen lopussa.

Olen viime aikoina saanut luettavakseni hämäläisen isäni perheen kenttäpostit. Äärimmäistä ja tunnollista venymistä kaikkialla. Nyt meillä on puolestaan keskuudessamme lähimmäisiä, jotka sinnittelevät sähkölaskujen ja nousseiden ruokakustannusten kanssa. Nyt tekee mieli pysähtyä, muistaa läheisiä, pitää yhteyttä ja auttaa.

Syyskokokuksemme 19.11.2022 toteutui Karjala-talossa 18 hengen voimin. Se onnistui tunnollisen hallituksen, puolisoitten ja muutaman aktiivisen avulla. Kiitos kaikille osallistujille, mukana olonne oli tosi tärkeää. Puheenjohtaja vaihtui nyt seurallamme. Henkilökohtaisista syistä en voi jatkaa muuta kuin olemalla mukana hallituksessa ja tukemalla toimintaa jatkossa. Uusi puheenjohtaja on mainio Harri Bister. Lämpimästi tervetuloa! Kiitän sydämestäni kaikkia 13 vuoden toimikauteni aikana tavanneitani rakkaita raivolalaisia. Venäjän hyökkäykset mielessäni olen todella kiitollinen kaikista niistä yhteyksistä ja kokemuksista, joita olen kanssanne saanut. Oma ymmärrykseni Raivolasta olisi varsin toisenlainen ilman näitä juttuja.

Toimintamme jatkuu ensi vuonna. Kaikkien karjalaisten seurojen ja toimijoiden edessä on selvittelyt siitä, miten tästä eteenpäin. Niin on meilläkin. Hallitus on tehnyt ahkerasti töitä tänä juhluvuotena. Harri Bister -aivan mahtavaa- onkin ollut jo hyvin tiiviisti puikoissa. Jaana Mansikka -aivan mahtavaa- on ollut hallituksessa vireä, selkeä ja taitava. Hän toimii nyt seuramme sihteerinä. Lämpimästi tervetuloa! Heli Sjöberg on pitkään toiminut seuramme sihteerinä. Hänellä on jäseniimme hyvä tuntemus ja taidot auttaa sukujemme tutkimisessa. Heli jatkaa hallituksen jäsenenä. Kiitos sinulle Heli pitkästä työstäsi sihteerinä. Antti Rautiainen jatkaa arvokkaat taidot omaavana varapuheenjohtajanamme. Hieno juttu! Hän on myös Kivennapaseuran varapuheenjohtaja. Kiitokset Esko Rannalle aktiivisesta osallistumisesta Raivola-Seuran julkaisu- ja matkasuunnittelutoimintaan. Kiitokset Ilpo Ruuskaselle aktiivisesta osallistumisesta erityisesti seuramme juhluvuotena! Ja vielä suuri kiitos Pirkko Okkerille että päätit jatkaa hallituksessa ja tuoda hyviä ajatuksiasi yhdistyksen käyttöön. Uusina jäseninä hallituksessa aloittavat Pirkko-Mari Ahola ja Pertti Munne. Lämpimästi tervetuloa!

Kuten seuran puheenjohtaja Terhi Laukkanen edellä kertoi, vaihtuu seuran puheenjohtajuus tulevan vuoden alussa.



Syyskokous 19.11.2022

”Nuija” siirtyy minulle tilanteessa, jossa seuran olemassaolon kannalta tärkeitä kotiseutumatkoja ei todennäköisesti pitkään aikaan pystytä tekemään. On siis etsittävä muita toimintamuotoja, joita jäsenemme eniten haluaa. Tule siis sinäkin kokouksiimme kertomaan ja keskustelemaan, minkälaista toimintaa sinä haluat. Voit myös kirjoittaa minulle koska vaan omista ajatuksistasi.

Olen siis toisen polven raivolalainen. Oma sukuni on lähtöisin Muolaasta, josta tämä sukuhaara siirtyi ensin Valkjärvelle ja siitä sitten 1900-luvun alussa Raivolaan.

Syyskokouksessa 19.11.2022 päätöksiä:

1. Seuran jäsenmaksu pidettiin edellisen vuoden tasolla, eli 15 €
2. Hallitus kaudelle 2023

Puheenjohtaja	Harri Bister	Tampere
Varapuheenjohtaja	Antti Rautiainen	Espoo
Sihteeri	Jaana Mansikka	Lahti
Jäsen	Terhi Laukkanen	Juva
Jäsen	Pirkko Okkeri	Kouvola
Jäsen	Heli Sjöberg	Vantaa
Jäsen	Pertti Munne	Kangasala
Jäsen	Pirkko-Mari Ahola	Helsinki

3. Tilintarkastaja 2023 Ossi Ruuskanen ja varalla Heikki Ruuskanen

4. Kokouksessa hyväksyttiin ensi vuoden tulo- ja menoarvio, sekä toimintasuunnitelma. Mikäli joku haluaa näistä kopiot, niin ottakoon yhteyttä allekirjoittaneeseen.
5. Vuoden aikana on tullut 5 uutta jäsentä ja yksi jäsen on nukkunut pois.

Kivennapaseura on päättänyt toimittaa kohta ilmestyvän Kivennapalainen lehden myös kaikille Raivola-Seuran jäsenille. Lämmin kiitos Kivennapaseuralle. Tämä jos joku lujittaa yhteistyötä heidän kanssaan.

Toivotan kaikille jäsenille Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta vuotta!

Harri Bister



Mitä jouluna toivoisin,
pukin pajasta pyytäisin?
Pyytäisinkö paitasen,
auton, nukken, hevosen?
Pyydän ilon, onnen aikaa
ja sulle suurta joulun taikaa!

Lopuksi poimintoja raivolalaisten jouluista siellä kotiseudulla...

Joulua meillä vietettiin varmaankin samalla tapaa kuin monessa muussakin perheessä. Kuparipannut ja -kattilat hangattiin Sampo-pulverilla kirkaiksi, ja toki muukin siivo tehtiin tarkkaan. Meillä keitettiin lihaliemi kotona. Hienoksi jauhetusta lihasta ja riisistä tehtiin täyte pieniin piirakoihin. Ne säilyivät hyvin verannalla, jota ei talven aikana lämmitetty: siellähän ne olivat kuin pakastimessa ainakin. Savpotissa niitä sitten uunissa lämmitettiin, eivätkä ne kuivuneet, kun päälle laitettiin märkää voipaperia ja pyyhettä. Tämän perinteen olen säilyttänyt omassakin perheessäni, ja näkyy se periytyneen tyttärenikin perheeseen. Joulun tuntu tuli kotiin silloin, kun isä kantoi suuren kuusen saliin. Koristeisiin kuuluivat tietysti kuusenkaramellit ja lippusiimat. Toki se oli suuri hetki, kun kynttilät sytytettiin ja perhe kokoontui niitä ihailen katselemaan. Jouluvirsi ja muut joululaulut laulettiin. Joulurunon esittämisen olin aina varannut itselleni. Tapaninpäivänä isä valjasti hevosen reen eteen ja silloin mentiin tädin luokse Puhtulaan kylään. Sisarukseni eivät aina olleet mukana, mutta minä nuorimmaisena sain tehdä matkaa lumisessa talvimaisemassa kulkusten helistessä aisoissa. Silloinkin kuuntelin vanhempieni huomioita erilaisista metsistä, joita matkalla ohitimme. Poikkesimme matkalla myös enolassa Ylä-Raivolassa.

Kävin kansakoulun Ylä-Raivolan kansakoulussa, jossa opettajana oli Lahja Huuhtanen (Nokkonen). Koulun joulujuhlista muistan erityisesti sen, että kaikki oppilaat saivat omenan ja karamellin lahjapussissa.

Ja ne lapsuuden joulut. Jouluna kuusi kynttilöineen toi juhlaa. Oikea joulupukkikin oli. mutta oli ihmeellistä, ettei isä ollut koskaan pukkia näkemässä - hän aina vähän myöhästyi. Äiti luki meille joulusatuja, jotka aina päättyivät hyvin. Lahjoja ei siihen aikaan voitu paljoakaan ostaa, mutta oli rusinoita ja pähkinöitä ja oikean joulun tunnelmaa

Ensimmäisen saamani joululahjankin muistan: sain 5-vuotiaana Eugen Kirtolan tynnyrinlaudoista tekemät sukset - voi että ne olivat hienot.

Joulukuusi meillä oli. Koristeet olivat osaksi ostettuja, osaksi omatekoisia. Joulupukkikin kävi; lahjoja saatiin tosin niukasti.

Jouluna käytiin Raivolan rukoushuoneellajoulukirkossa, koska Kivennavan kirkolle oli matkaa 18 km.

Koulun joulujuhla oli jännittävä, kun siellä oli yläkoululaisetkin samassa. Olin mukana tonttuleikissä "Tässä on tonttujen lystikäs mylly". Kotiin haimme isän kanssa joulukuusen jostain metsästä asemalta Vammelsuuhun päin. Olimme käyneet siellä syksyllä marjassa ja sienessä ja isä oli silloin jo pannut merkille sopivan kuusen. Joulukoristeet tehtiin kreppipaperista ja oljista. Jouluruokaa oli kylliksi ja kaikki hyvin.